

«Velen onder ons moeten geprezen worden om hun helder doorzicht in de eisen van de tijd, dat hen er toe bracht niets onbeproofd te laten om het volk hoger op te heffen» ! (Rerum Novarum)

GEDENK IN HET H. MISOFFER EN UW GEBED
DE ZIEL VAN MIJNHEER

Jozef Cornelius PLATTEAU

**Echtgenoot van Mevrouw
Bertha ROESEMS**

geboren te St.-Katherina-Lombeek, 22 augustus
1914 en er overleden 23 mei 1963.

Bestuurslid van verscheidene godsdienstige
en sociale verenigingen

Evenals de paaskaars werd, bij het aarzelend begin van Ons-Heer-Hemelvaartdag, zijn stralende levensgeest, die als een helder licht steeds weldoende op zijn omgeving neerviel, stil maar onherroepelijk uitgedoofd.

Zoals de Heer ten hemel toog - onbegrijpelijk voor de Apostelen - verlaat hij ontstellend onverwacht de paasvreugde, die hij zelf fier en gelukkig heeft opgewekt uit de feestviering voor zijn drie kummekanten.

Zijn kinderen die hem zo lief en toegenegen zijn, kunnen niet eens vragen: «Vader, waar gaat gij heen? Waarom ons zo vroeg verlaten»? Alleen de Goddelijke Voorzienigheid kan op dit mysterieus «waarom» een antwoord geven. Daarom buigen wij deemoedig,

het hart vermorzeld weliswaar en onze ogen leeggeschreid: God, als het niet anders kan - Gij beslist - wij aanvaarden.

Laatste woorden, lieve vader, om in ons hart piëteitsvol te bewaren, hebt gij ons, helaas, niet toegelusterd. Wel laat gij ons na het heerlijk testament van uw schoonmenselijk leven, de adel van uw plichtsbefef, de toewijding bij uw arbeid, uw bezorgdheid, uw grote onbaatzuchtige liefde; maar vooral, goede vader, danken wij u voor de onvervangbare nalatenschap: Moeder! Ons lief moeke van wie het gouden hart, thans overstelpt van onmenselijke droefheid, toch zo rijk gevuld werd met de vruchten geplukt uit de volheid van een ongerept gelukkig leven met u, vader.

Teergeliefde echtgenoot, er blijft nog zo veel te doen door ons beiden samen... Dat uw onuitwisbare beeltenis in mijn hart en onze eeuwige geestelijke vereniging, omstrengeld door de zachte banden die de weelde van ons echtelijk leven er beschuttend heeft omheen geweven, mij toch de kracht mogen geven om - zonder u - te blijven leven voor de kinderen - van u - voor onze kinderen.

Laat ze alle acht uw grote vaderlijke liefde voelen en uw goedheid, telkens als ik samen met hen zal bidden: Onze Vader die in de hemel zijt, geef ons heden... de hand van vader die ons alles gaf.

Heb dank, goede zoon, voor de diepe vreugde en de trots die gij ons, uw vader en moeder, hebt geschonken.

Heb dank, broer, voor de soms harde waarheden die gij ons steeds met zachtheid hebt gezegd.

Heb dank, oom, vriend en collega, voor uw goedheid, uw zachtmoedigheid, uw mildheid waarvan wij allen hebben genoten.

Wellicht heeft dat volledig geven u vroegtijdig van de uwen weggerukt. We weten echter dat ge nu gelukkig zijt en in dat besef putten wij de kracht om de glimlach die ook na uw hartverscheurend afscheid aan uw lippen vastgeankerd bleef, door onze tranen heen te beantwoorden en u goede rust toe te wensen.

Rust zacht, jongen.

Rust zacht, vake.

Rust zacht, Jef.

Heer, geef aan uw dienaar, na dit rusteloze leven,
Uw eeuwige vrede. Amen.

Om uw gebeden voor de overledene
en uw gevoelens van deelneming
danken :

Mevrouw PLATTEAU en kinderen
De Familiën PLATTEAU, ROESEMS,
CHRISTIAENS en PLATTEAU.

CHRISTUS
is het eeuwig
Leven,
Hij
alleen kan vrede
geven.